

SEMA BOYANCI

ESTETİK & İÇGÜDÜ / AESTHETICS & INSTINCT

SEMA BOYANCI

Yayımlayan / Publisher
IMOGA İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi
IMOGA Istanbul Museum of Graphic Arts

1. Baskı, İstanbul, Aralık 2019, 500 adet
1st Edition, Istanbul, December 2019, 500 copies

Proje Koordinatörü / Project Coordinator
Eda Tekcan

Metin / Text
Ekrem Kahraman

Çeviri / Translation
Zeynep Kabukcu

Fotoğraflar / Photographs
Bahadir Cihangir Genç

Grafik Tasarım / Graphic Design
Bahar Susur Akay

Renk ayımı, baskı ve cilt / Color separation, print and binding
Hat Baskı Sanatları
Litros Yolu, 2. Matbaacılar Sitesi, A Blok No:ZA 5 Topkapı, İstanbul
t: 0212 613 75 96 hatbaski@gmail.com

Copyright © 2019 IMOGA. Bütün hakları saklıdır. Tanıtım amacıyla ve kaynak göstermek şartıyla
yapılacak kısa alıntılar dışında gerek metin, gerek görsel içerik hiçbir yolla yaymcının yazılı izni alınmadan
çoğaltılamaz, yayınlanamaz ve dağıtılmaz. / Copyright © 2019 by IMOGA. All rights reserved. No part of this
publication may be reproduced, distributed or transmitted in any form or by any means, without prior written
permission of the publisher.

Keban Cad. No: 20 Ünalan 34700 Üsküdar / İstanbul
T: +90 216 470 92 92 F: +90 216 472 92 95
info@imoga.org

IMOGA ART SPACE

Kuzguncuk Mah. İcadiye Cad. 42A 34674 Üsküdar / İstanbul
galeri@imoga.org

SEMA BOYANCI

ESTETİK & İÇGÜDÜ / AESTHETICS & INSTINCT

- as if... “aesthetics & instinct”

EXTERIOR SPACE: ANKARA Altındağ, Yenidoğan, Çin Çin, Sincan, Mamak, Pursaklar, Kalecik, Demetevler... İSTANBUL Alibeyköy, Gürtepe, Gaziosmanpaşa, Bağcılar, Gazi, Ümraniye, Sultan çiftliği, Kuştepe, Gazlıçeşme, Hacıhüsrev, Tarbabası, Dolapdere... İZMİR Kadifekale, Basmane, Tepecik... ADANA Yüreğir, 19 Mayıs... ANTALYA Zeytinköy... ESKİŞEHİR Kuyubası... AFKONKARAHİSAR Çavuşbaşı... KONYA Doğanlar, Muhacir... SAMSUN Çarşamba... TRABZON Çömlekçi... MERSİN Çilek Mahallesi etc...

INTERIOR SPACE 1: A neighborhood coffeehouse complementing the antiquated, rundown shantytown homes surrounding it: packed with aimless, hopeless, particularly clamorous commoners as though they've been duplicated through a sort of "copy paste" from scenes of a village coffeehouse, shifting in slowed movements, seated on low, wooden chairs... On the walls of the coffeehouse a poster of the Beşiktaş football team... immediately next to it, photographs of groups of two and three footballers from the neighborhood team... images of neighborhood youth from their time serving in the military in unknown Anatolian villages reached through curving mountain roads and rolling creeks... portraits of servicemen martyred, encircled by Turkish flags... A handmade, wooden walking cane... hand-knitted wool gloves... an embroidered handkerchief... a green amulet attached to the tip of a braided rope... an empty gelincik cigarette box with something written on it.

INTERIOR SPACE 2: A tiny, makeshift meatball shop wedged in an alley: on its walls, a pitchfork, a hayfork, a woven saddlebag, a sickle and glove, images of a mountain, a river, a thresher, an ox with a yoke, a villager on the back of a donkey, and small black and white headshot photos, tables set on the edges of streams and photographs of groups of people seated around them...

INTERIOR SPACE 3: A narrow barber shop... a barber's chair, a decorated cushion placed on it, a towel thrown on the barber's shoulder, his mirror trimmed with lace coverings... On the mirror several token photos of people embracing each other around the shoulder... a fancy fountain pen, a string of prayer beads, a bunch of small address notes, etc..

-miş gibi... “estetik & içgüdü”

DIŞ MEKAN: ANKARA Altındağ, Yenidoğan, Çin Çin, Sincan, Mamak, Pursaklar, Kalecik, Demetevler... İSTANBUL Alibeyköy, Gürtepe, Gaziosmanpaşa, Bağcılar, Gazi, Ümraniye, Sultan çiftliği, Kuştepe, Gazlıçeşme, Hacıhüsrev, Tarbabası, Dolapdere... İZMİR Kadifekale, Basmane, Tepecik... ADANA Yüreğir, 19 Mayıs... ANTALYA Zeytinköy... ESKİŞEHİR Kuyubası... AFKONKARAHİSAR Çavuşbaşı... KONYA Doğanlar, Muhacir... SAMSUN Çarşamba... TRABZON Çömlekçi... MERSİN Çilek Mahallesi vd...

İÇ MEKAN 1: Çok eski, kırık dökük gecekondu evleri arasında onları tamamlayan bir semt kahvehanesi: içerisinde tıka basa dolu, işsiz güçsüz, umutsuz, alabildiğine gürültülü fakat yavaşlatılmış hareketlerle devinen, alçak kirli tahta sandalyede oturan, sanki bir köy kahvesinden bir tür "copy paste" yapılarak çoğaltılmış halktan insanlar... Çay ocağıının duvarlarında Beşiktaş futbol takımı oyuncularının bir toplu fotoğraf posteri... hemen yanında ise semtin futbol takımı oyuncularının grup grup ikili üçlü görüntüleri... Çevrelerinde Anadolu'nun bilinmeyen bir köyüne, dağına, bağlarına, aralarından kıvrıla kıvrıla gelen bir dağ yolu, şırıl şırıl akan bir dere ile semten askere gitmiş gençlerin askerlik pozları... etrafi Türk bayrakları ile çevrili bir bayrağa sanlı şehit asker portreleri... El yapımı ağaç bir baston... el örgüsü bir çift yün eldiven... işlemeli bir mendil.. örgü bir ipin ucunda yeşil bir hamaylı... üzerine bir şeyler yazılı içi boş bir gelincik sigara paketi...

İÇ MEKAN 2: Bir ara sokağa sıkışık kalmış derme çatma küçük bir köfteci dükkani: duvarlarında yaba, dirgen, dokuma heybe, orak ellik ile aralarına dağ, nehir, harman, boyunduruğa koşulu öküz, eşek sırtında bir köylü, küçük vesikalık siyah beyaz resimler, dere kenarlarında kurulmuş sofralar ve etrafına dizili oturmuş grup grup insan fotoğrafları...

İÇ MEKAN 3: Daracık bir berber dükkani... berber koltuğu, koltuğun üzerine konulmuş süslü minder, berberin omuzuna atılmış peşkir, aynasının çevresi dantelli örtülerle kaplı... Aynanın üzerinde çok sayıda siyah beyaz vesikalık, birbirinin omuzuna kol atılıp sarılmış hatira fotoğrafları... süslü bir dolmakalem, tespih, küçük küçük bir kaç adres notu vb...

INTERIOR SPACE 4: The driver's seating area on a jitney... Placed above the driver's head, charms suspended on an array of ribbons, some braided and some coiled... After the black and white photographs immediately adjacent to them, subsequently color-enlivened images of Yeşilçam actresses and actors: Türkân Şoray, Filiz Akın, Suzan Avcı, Sevda Ferdağ, Ayhan Işık, Necdet Tosun, Ahmet Tarık Tekçe, Hüseyin Baradan and others...

Political, social, cultural, artistic, imaginary, symbolic codes... objects... motifs... ornaments... distilled from the old, familiar slums of Turkey; having found a place in the future of the new Turkey, in fact, maintaining their decisive role in our social lives even today... Culturally typical images and forms, both tense and compulsory, familiar and unfamiliar, simple although exaggerated in their new lifestyle, baring within them a humanness which is deep, albeit primitive from time to time, of that which is raw, ambitious, dreamy and hasty, displaced into their city lives, from all of those settlements, ghettos or neighborhoods.

These utterly familiar, both old and internal, and at the same time novel humane social cultures continue to take shape through transforming their existence by evolving anew... Most of them will arrive through migration from Anatolia to the perimeters of large, central megacities due to unemployment or dreams of a better life, where they will build dwellings made of excess construction materials in every way, shape or form they can imagine, to the extent that their resources will permit, whether makeshift, or the tiniest of single room, box-like accommodations in the outskirts, and will experience a brand new synthesis between the republican culture which established an urbanization and a modern civilization with the founding of the Republic; and the roadless, unplanned, public space encroachments lacking electricity and infrastructure, subverted by non-urbanized, persistently nomadic and therefore non-individualistic inhabitants in would-be settlements.

Jitneys run buzzing from the early morning through the wee hours of the night each day, from the centers of these overcrowded and cramped megacities to the settlements on their perimeters. This "Jitney-culture" as referred to in socio-cultural jargon, has been a matter of lengthy debate in recent history, and the "arabesque" concept shall continue to proliferate and transform as though an "amoeba" with its previous form and contents as a result of these mutual cultural exchanges.

Although these areas on the outskirts of cities where skyscrapers are excessively erected are subject to improvement by way of the hand of government imposed "urban transformation" projects, thereby creating new areas of cultural, political and social conflict, in essence, the situation will proceed in the very same way.

Washed laundry, panties, undershirts, bras, socks, coats, rugs and other items spread across clotheslines suspended between two stone apartment buildings on either side of the street in Beyoğlu's Tarlabası neighborhood in the heart of Istanbul... the "wedding festivities" taking place on the streets, circumcision halls, maps, photographs, cultural and vital images and objects relating to Kahta, Arguvan, Develi, Eğin, Şırnak and other places, neighborhoods and villages from

İÇ MEKAN 4: Bir semt dolmuşunun şoför mahallii... Şoförün başının üzerinde dantel süsler arasına yerleştirilmiş ve yer yer örgülü yer yer bukleler haline getirilmiş kurdelelere bağlanıp asılmış birkaç nazarlık... Hemen onların yanı başında siyah beyaz fotoğraflardan sonradan renklendirilmiş bir zamanların Yeşilçam aktristleri, artistleri: Türkân Şoray, Filiz Akın, Suzan Avcı, Sevda Ferdağ, Ayhan Işık, Necdet Tosun, Ahmet Tarık Tekçe, Hüseyin Baradan vd.

Eski bildik Türkiye gecekondu yaşam kültüründen süzülüp yeni Türkiye'nin geleceğinde bir biçimde yer edinmiş hatta günümüzde bile toplumsal yaşamalarımızdaki belirleyici rolünü sürdürən siyasal, toplumsal, kültürel, sanatsal imgesel simgesel kodlar... nesneler... motifler... süsler... Bütün o yerleşim alanları kenar mahallelerin ya da semtlerin kültür ve insanları bulundukları kentlerin hayatlarına yerinden oynamış ham, hırslı, hayalperest, aceleci, yer yer primitif fakat bir o kadar da derin bir insanlığı barındıran imgeleri ve kültürleriyle, yeni yaşam biçimleriyle hem gerilimli hem zorunlu bildik bilmedik yalnız fakat abartılı kültürel tipik imgeler formalar...

Yakın tarihin bu alabildiğine tanık bu hem eski hem içsel ve bir o kadar da yeni insani toplumsal kültürlerin dönüşerek varoluşlarıyla yeniden yeniden evrilerek biçimlenmeye devam ediyorlar...

Çoğunlukla işsizlik ya da daha iyi bir yaşam hayaliyle Anadolu'dan büyük merkez mega kentlerin varoşlarına göç yoluyla gelecekler ve kentlerin çevrelerinde bulabildikleri çıkışma, artık inşaat malzemeleriyle akıllarına geldiği her biçimde ve olanakları elverdiği ölçüde derme çatma daracık daracık tek gözlü kutu evler kuracaklar, buralarda Cumhuriyetle birlikte kentleşip modern bir uygurlık kuran cumhuriyet kültürü ile yolsuz, elektriksiz, plansız, altyapısız kamu arazilerinde henüz göçebe kültürünü aşamamış o nedenle de bir türlü bireyleşmemiş göçebe insanlar ile bir türlü kentleşmemiş kentler arasında yepenyi bir senteze doğru gelişmeler yaşanacaktır.

Bu aşırı kalabalık ve sıkışık büyük mega kentlerin merkezlerinden bu çevre yerleşim alanlarına doğru her sabah başlayıp gece yarlarına kadar vizir vizir dolmuşlar işler. Toplumsal kültür jargonunda adına "dolmuş kültürü" denilen ve yakın tarihin uzun süreli tartışma konusu olmuş "arabesk" kavramı bu karşılıklı kültürel geliş - gidişlerden hem yenilenerken hem de eski biçim ve içerikleriyle "amip"leşerek çoğalmaya ve dönüşmeye devam edecektir.

GökdeLENerin aşırı yükseldiği bu kentlerin varoşlarında devlet eliyle "kentsel dönüşüm" projeleri yoluyla bu alanlar iyileştiremeye tabi tutulsa ve böylece yeni yeni çoğu kültürel siyasi toplumsal çalışma alanları oluşturulsa da durum esas olarak aynen surmeye devam edecektir.

İstanbul'un göbeğinde Beyoğlu'nda Tarlabası'nda sokakların üzerinde sokağın iki yanındaki kagir apartmanlarının arasına gerili iplere serili yıkanmış çamaşırlar, donlar, atletler, sütyenler, çoraplar paltolar, kilimler vb... sokaklarda kurulan

which the inhabitants have migrated, decorate the walls of local barbershops, coffeehouses, bean and meatball restaurants...

Recent history, the shantytowns besieging our big cities along their perimeters, at one point the most tense and controversial codes arising as though ahistorical, of hybrid nomadic cultures synthesized from both distinctions and overlapping similarities of contemporary-ish cultures considered settled but not quite sufficiently modernized...

At a time, the rise of “arabesque” music ascending inwardly, feverishly, from the outskirts to the center, from the center to the suburbs, striking images of mutually scattered intellectual, social, political, cultural and philosophical transformations.

Sema Boyancı bases her work precisely upon these abundantly vivacious, vibrant, cultural images, layers, mutual symbolic fluidities and the contemporary object imagery rising out of them.

One: A diligently executed photo-realistic (hyper-realist can be said as well) oil painting of a piece of cloth with its purplish curves excessively signified, patterned and covered with Ottoman motifs on a canvas framed with raw yellow pine molding... Upon it, mounted a few centimeters apart, oil painting on glass of tasseled, hand-crafted floral pendants particularly baked in a kiln to prevent breakage, as if beaded on rope, with a knockoff Ottoman coat of arms made of silver beneath it...

Two: Once again, similarly on canvas, purplish with curves distinctly defined, woven millimeter by millimeter like canvas, a goat bell, covered with painted geometric patterns, and mounted again with oil paint on special glass, once more as if evoking a sensation of being suspended... a turquoise colored ribbon... an orange floral pendant... a piece from the decoration of a horse saddle, and so on.

Three: Once more, meticulously crafted with oil paint and brush, an image of a patterned, curved, grayish piece of cloth... and again on mounted glass, as if compressed within the frame, tied to the tip of a rope and released, evoking a perception of suspension, a half-dried yellow leaf from a poplar tree...

Four: again with a similar logic and intent, a patterned piece of fabric has been worked on and placed on canvas, appearing on glass as if suspended, a necklace of dried, hot red pepper.

Five: Six: Seven: So forth..: the same photo-realistic, curved, patterned fabric upon similar academic oil painting canvases with glass appended, or appearing as such, as if suspended, a cat, a bride, a soldier, a pigeon, a gridded page with writing on it torn from a notebook, a shiny colored embroidered headscarf strewn upon a rope suspended from right to left, two doves cooing, a gem necklace, plastic fish, and so on...

As a life evolving, first Mersin... then the years in Ankara, followed by the Cunda peninsula... then Datça... and other rural spaces... Nomadic cultures... assiduous, tiny but vital images, printed dresses, curves, jitney, horse carriage,

“düğün dernek”, sünnet salonları, semt berberlerinde, esnaf kahvehaneleri, kurufasulyeci ve köfteci dükkanlarının duvarlarını süsleyen semt sakinlerinin geldikleri Kahta, Arguvan, Develi, Eğin, Şırnak vb. kasabalarдан, köylerden haritalar fotoğraflar, kültürel yaşamsal imgeler... nesneler...

Yakın tarih büyük kentlerimizin çevresini sarmış gecekonduları, kentlerin merkezlerine kadar inmiş melez göçbe kültürler ile yerleşik sayılan fakat henüz yeterince modernleşmemiş çağdaşımsı kültürler arasındaki hem farklılıklar, hem iç içe geçmişliklerle sentezlenerek süren tarih dışımış gibi yükselen bir zamanların en gerilimli tartışmalı kodları...

Bir zamanlar hararetli bir biçimde içten içe yükselen “arabesk” müziğin yükselişi, çevreden merkeze, merkezden varoşlara doğru karşılıklı savrulan entelektüel toplumsal, siyasal, kültürel, felsefi dönüşümlerin çarpıcı imgeleri...

Sema Boyancı, işte tam da bu alabildiğine yaşam yüklü canlı kültürel imgeler, katmanlar, karşılıklı simgesel akişkanlıklar ile oradan yükselen güncel imge nesneler üzerine kuruyor çalışmalarını...

Bir: Kenarları ham sarı çam çitlerla çerçevelenmiş bir tuval üzerine özenle çalışılmış Osmanlı motifleriyle bezeli desenli, morumsu kıvrımları aşırı önemsenmiş bir kumaş parçasının foto gerçekçi (hiper realist de denilebilir) yağlıboya resim... Üzerine birkaç santim aralıkla monte edilmiş, kırılmasın diye özel olarak fırınlatılmış cam üstüne yine yağlıboya ile çalışılmış sanki bir ipe dizilmiş gibi resmedilmiş püsküllü el örgüsü çiçek pastişleri ile altında gümüşten yapılmış çakma bir Osmanlı arması... **İki:** Yine benzer bir biçimde tuval üzerine kıvrımları aşırı belirgin kilinmiş morumsu ve milim milim kanaviçe gibi işlenerek boyanmış geometrik desenlerle kaplı bir tuval ile yine üzerine monte edilmiş özel cama yağlıboya ile çalışılmış yine sanki asılı sanısı uyandıran bir keçi çanı.... turkuaz renkli bir kurdele... turuncu bir çiçek pastisi... at eyeri süslemelerinden bir parça vb. **Üç:** yine yağlıboya ve fırça ile özenle çalışılmış, desenli kıvrımlı koyu grimsi bir kumaş görüntüsü... yine monte cam üzerine sanki çerçeveye sıkıştırılarak asılmış hissi uyandırılmış ipe bağlanıp salıverilmiş yarısı kurumuş sarı kavak yaprağı... **Dört:** yine benzer bir mantık ve niyetle desenli bir kumaş parçası çalışılmış tuvalin üzerine konulmuş cam üstüne asılmış gibi duran kurutulmuş kırmızı acı biber kolyesi... **Beş: Altı: Yedi: Vd:** benzer akademik yağlıboya tuvaller üzerine aynı foto gerçekçi desenli kıvrımlı kumaşlar ile üstlerine ekli cama asılı ya da eklenmiş gibi gösterilen bir kedi, gelin, asker, güvercin, üzeri yazılı not defterinden koparılmış kareli bir sayfa, sağdan sola asılı bir ipin üzerine konuluvermiş parlak renkli işlemeli bir yazma, karşılık koklaşan iki kumru, bir mücevher kolye, plastik balıklar vb...

Bir yaşam evrilişi olarak önce Mersin.... sonra Ankara yılları... sonra Cunda yarımadası... sonra Datça... sonra diğer kasaba mekanları... Göçbe kültürler... özenli küçük küçük fakat yaşamsal imgeler, basma entariler, kıvrımlar,

local teahouse, meatball and bean restaurants with their interior decorations in their corners.

Boyancı has a 17 year-old assistant at her studio in Ankara. She comes to the studio from one of the shantytowns on the distant hills surrounding the city each day, and returns each night to that far and mysterious but impoverished home. Her mother is an Anatolian woman who cleans her house and is illiterate. The girl and her mother do not partake in real city life, aside from the compulsory contact they make with some parts of it occasionally. Their cultural perception is still wrought with the images of where they came from. They haven't even gone to a cinema, an art exhibit, a theater play or any such engagement in the city.

Despite living in Ankara, they haven't yet seen Ulus, Kızılay or Çankaya... The family migrated to Ankara from a village in Kars, and soon, a spouse to one and a father to the other, the "chief" of the patriarchal family whom he had overloaded on, left them, his home, many of his priorities and his extreme values flat on their faces to be with another woman.

Boyancı's assistant is a talkative young girl. She tells her about how in the winter they burn remnant fabrics to warm up, from sofa coverings, chair throws, curtains and so on, leftover sewing material from the makeshift upholstery shop immediately adjacent to their home. The artist then experiences a deep evolution, recalling the feeling once again of the difficult living conditions in dwellings upon the hills afar, to which she was a witness but has in recent years been distant. She, too, gets preoccupied with the mystical fabric remnants and asks the girl to bring whatever she can find to her. Boyancı in one sense wants to touch those remnant pieces of fabric, to develop relationships with them, and reach out to their souls and minds. As if by doing so they will be paired and socialized; as if when she does this, she will be comforted, having completed her own existence.

It's almost as if Boyancı's works in this new exhibit are a fictional version of her sense of existence having found an identity? In the language of art, this new "assemblage" of sorts, which should be considered works of semi "assemblage" are entirely based on this perspective of the image of looking in from a selective exterior window: Deeply deceiving the eye and enticing it with curved fabric painted as if real, transforming the canvas into an lower space, while the subsequently appended cast glass and painted images endeavoring to "appear as if real" worked upon as a second layer imply an intellectual, philosophical construct.

These new semi "assemblage" works of the exhibition, when considered from different contexts, are indeed inevitably associated with the previous works of this artist from many perspectives, as is the case for most artists: Anadolu Medeniyetleri [Anatolian Civilizations], Hayat Ağacı [Tree of Life], Hasret Resimleri [Paintings of Longing], Kapadokya Resimleri [Cappadocia Paintings], Eylül Resimleri [September Paintings], Eldoran'a Kuşlar Konunca [When Birds Land at Eldoran], Cunda Resimleri [Cunda Paintings], Kaf Dağının Ardında Datça [Datça Beyond the Mythical Kaf Mountain], etc. series are her imagery references

dolmuş, at arabası, mahalle kahvesi, köftecisi, kurufasulyeci dükkanları köşelerindeki içsel süslemeler...

Boyancı'nın Ankara'daki atölyesinde henüz 17 yaşında bir yardımcısı vardır. Kız kentin uzak tepelerini sarmış kenar mahallerinin birinden her sabah atölyeye gelip gitmekte akşam olunca da o uzaktaki gizemli fakat yoksul evine dönmektedir. Kızın annesi ise evinde temizlik yapan okuma yazması bile olmayan bir Anadolu kadınıdır. Kız ve annesi kentin kent yaşamının birkaç ucuna mecburen dokunmalarının dışında henüz gerçek yaşamına katılmamışlardır. Kültürel algıları hala geldikleri yerlerin imgeleriyle yüküldür. Kentte bir sinemaya, bir sergiye, tiyatroya vb. bile gitmemişler,

Ankara'da yaşadıkları halde Ulus'u, Kızılay'ı Çankaya'yı dahi görmemişlerdir... Aile Ankara'ya Kars'ın bir köyünden gelmiş, çok geçmeden de birinin eşi diğerinin ise babası olan ataerkil aile "reis'i" üzerine çokça yüklentiği ailesini, evini barkını, birçok önceliklerini, aşırı değerlerini yüzüstü bırakıp başka bir kadına çekip gitmiştir.

Boyancı'nın yardımcısı sürekli konuşan ergen bir genç kızdır. Kişi evlerinin hemen bitişinde divan örtüsü, koltuk kılıfı, perde vb. dikilen derme çatma dösemeci terzi atölyesindeki kumaş artıkları, kirpintili yakarak ısnındıklarını anlatır kendisine. Zaten kendisinin de tanık olduğu fakat son yıllarda uzak kaldığı o uzak tepelerdeki zor yaşamları yeniden hissetmeye ve derin bir evrilişe geber sanatçı. O da o büyülü kumaş kirpintilarına takar kafasını ve kızdan o kumaş parçalarından bulabildiklerini kendisine de getirmesini ister. Boyancı'nın içinden o kirpinti parçalara dokunmak, böylece onların yaştı parçacıklarıyla ilişkiler geliştirmek, ruhlarına ve zihinlerine dokunmak ister bir tür. Sanki böylece onlarla bu yolla eşleşerektoplumsallaşacak, sanki böyle yaptığında da kendi varoluşunu tamamlayıp rahatlayacak gibidir...

Boyancı'nın bu yeni sergisindeki çalışmaları bir tür bu varoluş hissinin kimlik bulmuş kurgusal hali gibidir neredeyse? Sanat dilinde bir tür "assemblage" yapılması gereken bu yeni yarı "assemblage" çalışmalar tümüyle bu alabildiğine seçilmiş dış pencereden bakış imgesi üzerine kuruludur: Bakan gözü derin bir yanılsamayla çelen bu gerçekmiş gibi boyanmış kumaş kıvrımları geleneksel tuvali bir alt espasa çevirmekte, tuvalin üzerine sonradan monte edilen döküm cam üzeri sanki "gerçekmiş gibi" gösterilmeye çalışılan ikinci kat imge boyamaları ise düşünsel bir felsefi kurgu iması yapmaktadır.

Sergideki bu yeni yarı "assemblage" çalışmalar başka bağlamlardan ele alındığında çoğu sanatçıda olduğu gibi kuşkusuz ki bir çok bakımdan sanatçının önceki çalışmalarıyla da ilintili: Anadolu Medeniyetleri, Hayat Ağacı, Hasret Resimleri, Kapadokya Resimleri, Eylül Resimleri, Eldoran'a Kuşlar Konunca, Cunda Resimleri, Kaf Dağının Ardında Datça vb. serileri bu yeni resimlerinde de imge olarak referansları zaten... Hatta düşünsel olarak da onların devamı bile可以说...

for these new paintings as well... In fact, they may even be considered an intellectual continuation of them...

According to Boyancı: "The perception of aesthetics exists in human nature: over the years, with environmental conditions, the training one receives, their visual accumulation, the level of the bar is developed and raised. In the mountains, in the villages, in a corner "shantytown" neighborhood, a woman who doesn't know how to read or write even makes and effort to beautify the setting in which she lives, and the things which she uses; her toiling is ever present within the scope of her own aesthetic understanding: when she's sewing her own wedding gown, or adding decorations to the curtains in her home, or when embroidering blue beads on her headscarf or muslin, when she's adding ornaments to the lace hanging off of her kitchen shelves, etc."

It wouldn't be possible to proceed at this point without paying homage to Bedri Rahmi Eyüboğlu, from the previous generation, who made paintings from the same vital cultural images. While Bedri Rahmi took rich folk-intuitive motifs and culture from Anatolia and blended this with the artistic arguments of the West, creating his own, unique Anatolian Iconography by transferring it to a canvas with the possibilities of modern art, Sema Boyancı both follows the new traces of the same culture in our current day, and with her stance of establishing an intellectual "assemblage", takes it to a very different cultural level. As Bedri Rahmi took the typical print molds used by cultures of the Tokat, Çorum region and transferred them onto the surface of canvas in the form of new, original designs, Boyancı doesn't avoid utilizing the potential yielded by customs settled into artistic culture at a much later time. She creates from those folk cultural sources, a new type of vital, artistic imagery by way of a new contemplation and techniques. In doing so, knowingly or otherwise, she embarks freely on the road of Fluxus artists, modern contemporary artists, and the opposing stance of their position in the technical and aesthetic path through which they pass.

As is known, the word, "fluxus" expresses the continuity of nature and human life, change and renewal, and the resistance of stagnation and repetition. In a vibrant and dynamic world which is in a state of continuous change, she develops objections to the perception of the work of art as finished or complete and asserts its continuity, its new aesthetic or an "antique aesthetic". That is, by removing the notion that such a movement consists purely of "painters" and adding musicians, writers, architects and actors to the mix, she reestablishes it as a continuous process of the production of art.

However, while the concerns of Fluxus artists are such that social and vital change and transformation take priority over artistic aesthetic contemplation, Boyancı's primary concern is for cultural representation, reality and authenticity to be emphasized as vibrant images. But from many aspects, when selecting and classifying both her authentic objects and alienated imagery symbols, she has no reservations positioning herself in close proximity to the intent and reasoning of Fluxus.

EKREM KAHRAMAN, December 2018, İstanbul

Boyancı'ya göre: "Estetik algısı arayışının insanın doğasında var olan; yıllar içinde çevresel koşullarla, aldığı eğitimle, görsel birikimiyle çitasını, düzeyini geliştirip yükseltiyor. Dağda, köyde bir kenar 'varoş' semtte hiç okuma yazma bilmeyen bir kadının bile yaşadığı ortamı, kullandığı giysileri eşyaları güzelleştirme çabası derdi kendi estetik anlayışı, düzeyi ölçüsünde hep oluyor: kendi gelinliğini dikerken, evindeki perdelerine fırfur yaparken, yazmasına, tülbertine mavi boncuklar işlerken, mutfak raflarının önlerine sarkıttığı dantellerini süslerken vb."

Burada, aynı yaşamsal kültürel imgeler üzerinden resimler yapmış önceki kuşaktan Bedri Rahmi Eyüboğlu'hun anmadan geçmek olmayacağı. Bedri Rahmi, Anadolu'dan aldığı zengin halk sevgisi ile yapılmış motifleri ve kültür ile Batıdan aldığı sanatsal argümanları harmanlayarak kendine özgü bir Anadolu İkonografisi kurgulayarak bunu modern sanatın olanaklarıyla bir tuvale aktarmışken Sema Boyancı ise hem aynı kültürün günümüzdeki yeni izlerini sürmekte hem de fikri bir "assemblage" kurma tavırla çok daha başka bir kültürel düzleme taşıyor. Bedri Rahmi Tokat, çorum çevre kültürlerinin tipik baskalarında kullanılan yazma kalıplarını yeni özgün yazmalara, tuval yüzeyine aktarırken Boyancı çok daha sonrasında sanat kültürüne yerleşmiş göreneklerin olanaklarına başvurmaktan kaçınmıyor. Bir tür o halk Kültürü kaynaklarından kültürler arası yeni düşünüş ve teknikler yoluyla yeni yeni yaşamsal sanatsal imgeler kuruyor. Bunu yaparken de bilerek ya da bilmeyerek Fluxus sanatçılarının, güncel çağdaş sanatçılardan geçen teknikleri teknik ve estetik karşı duruş yollarına vuruyor kendisini özgürce...

Bilindiği üzere "fluxus" sözcüğü, doğadaki ve insan yaşamındaki sürekliliği, değişimi ve yenilenmeyi, durağanlığa ve tekrara karşı koyuşu ifade eder. Sürekli değişim içinde olan canlı ve devingen bir dünyada sanat yapının tamamlanmış bitmiş gibi algılanmasına itirazlar geliştirip süreçlenin yeni estetiğini ya da bir "antik estetiği"ni öne sürer. Yani bir tür bu oluşu, salt "ressam"lardan oluşan bir eylem olmaktan çıkararak işin içine müzisyenleri, yazarları, mimarları, oyuncuları da dahil ettiği gibi sanatın yapma sürecini de devam eden bir süreç olarak yeniden yeniden kurgular.

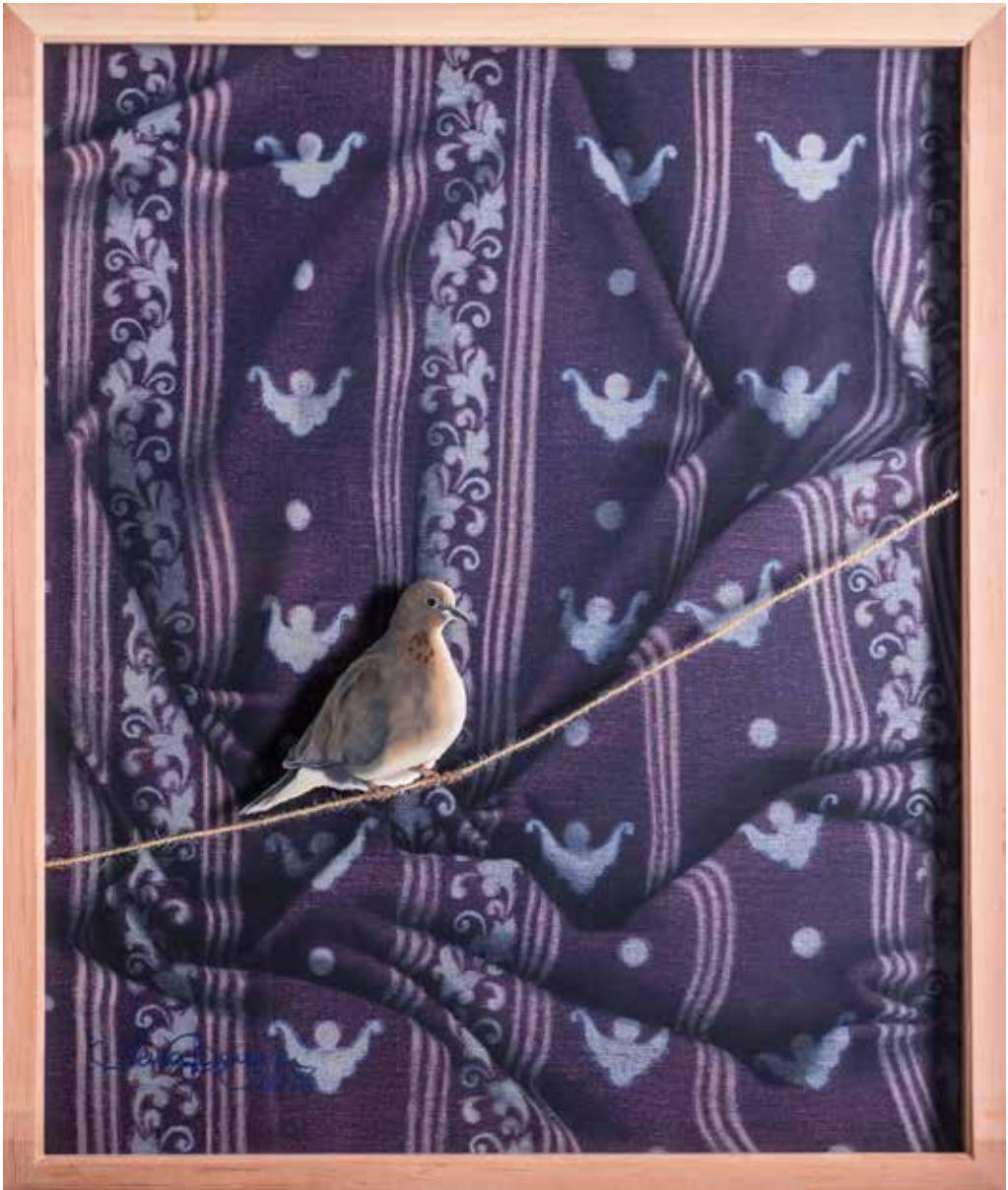
Ne var ki Fluxus sanatçılarında toplumsal yaşamsal değişim dönüşüm kaygıları, sanatsal estetik düşüncelerinden önce gelirken Boyancı'nın temel kaygısı ise kültürel temsiliyetin, gerçekliğin ve sahiciliğin yaşam yüklü imgeleri olarak öne çıkmaya yönündedir. Fakat yine de bir çok bakımdan o hem sahici nesnelerini hem de yabancılştirılmış imge simgelerini seçerken ve düzenlerken Fluxus'un niyetine ve mantığına yakın bir noktada durmaktadır da geri kalmıyor.

EKREM KAHRAMAN, Aralık 2018, İstanbul

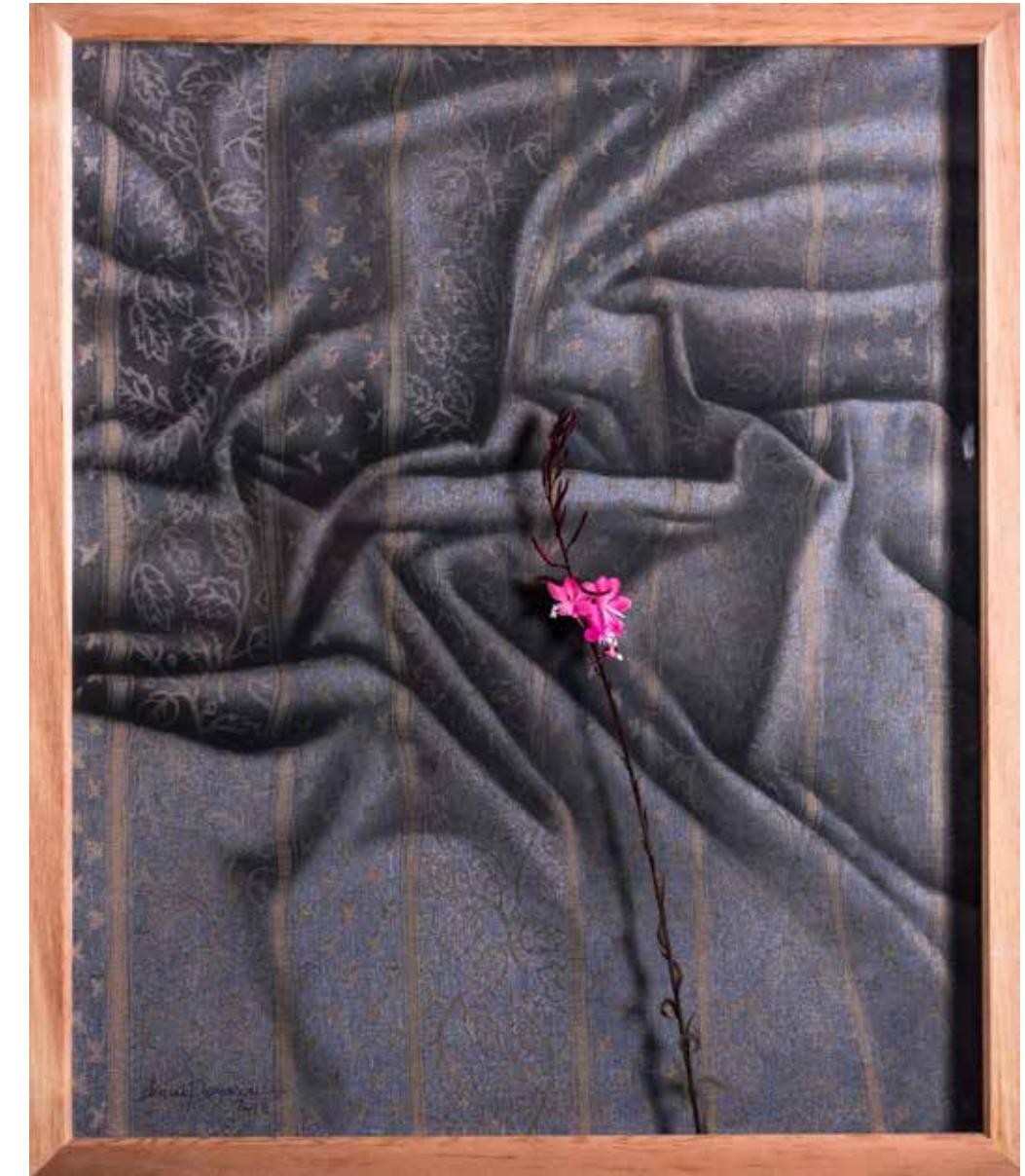

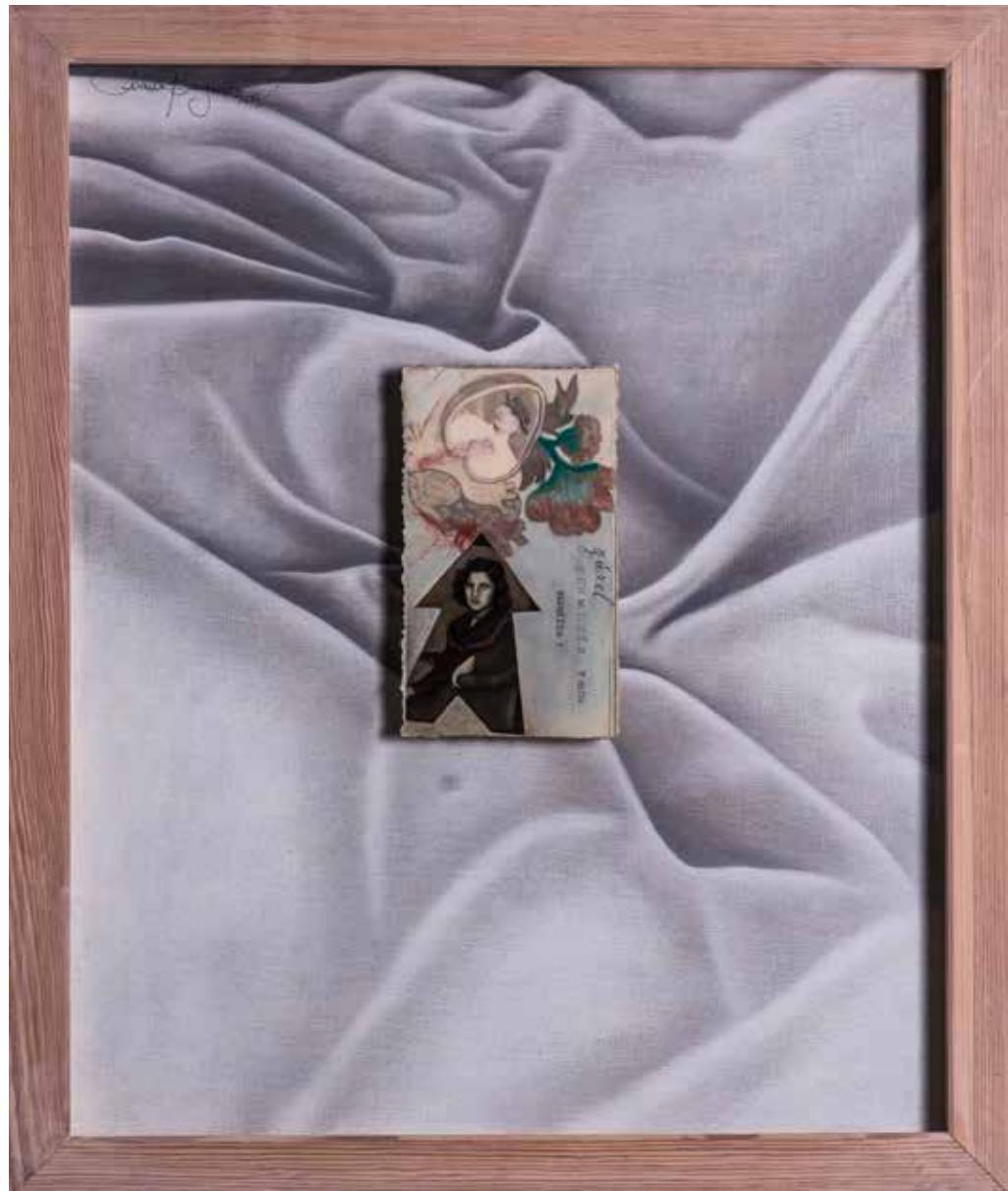
Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

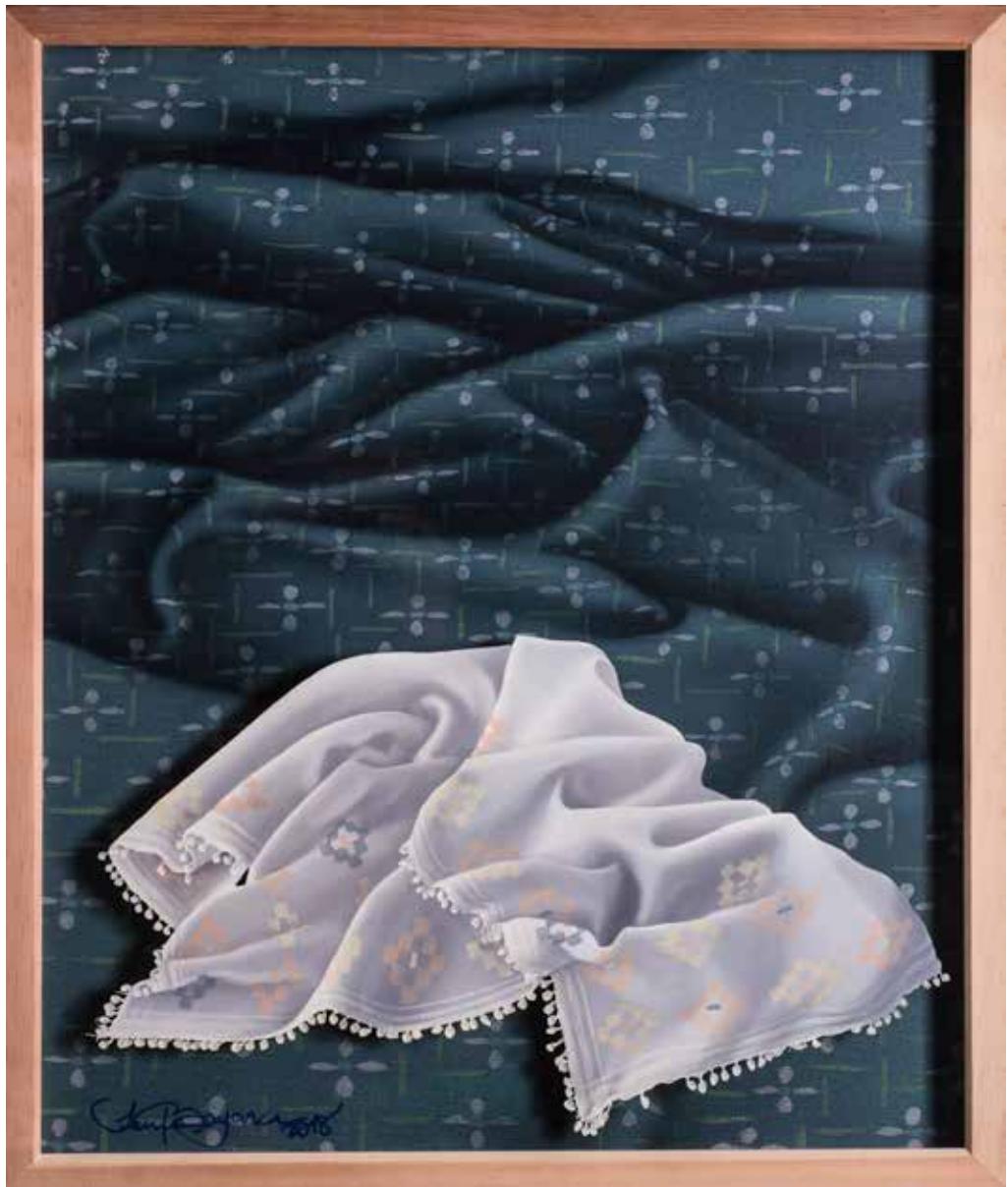
Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

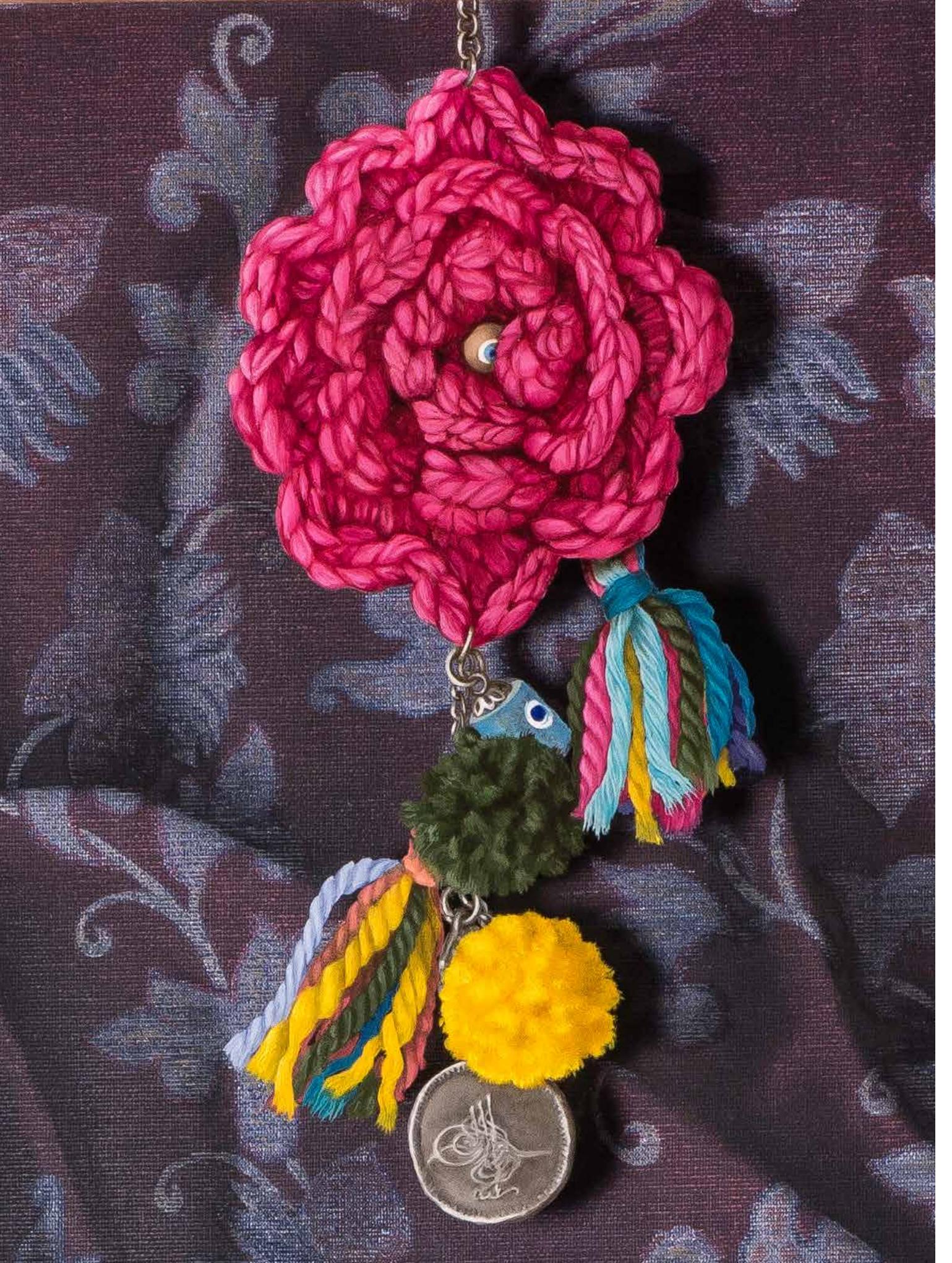
Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

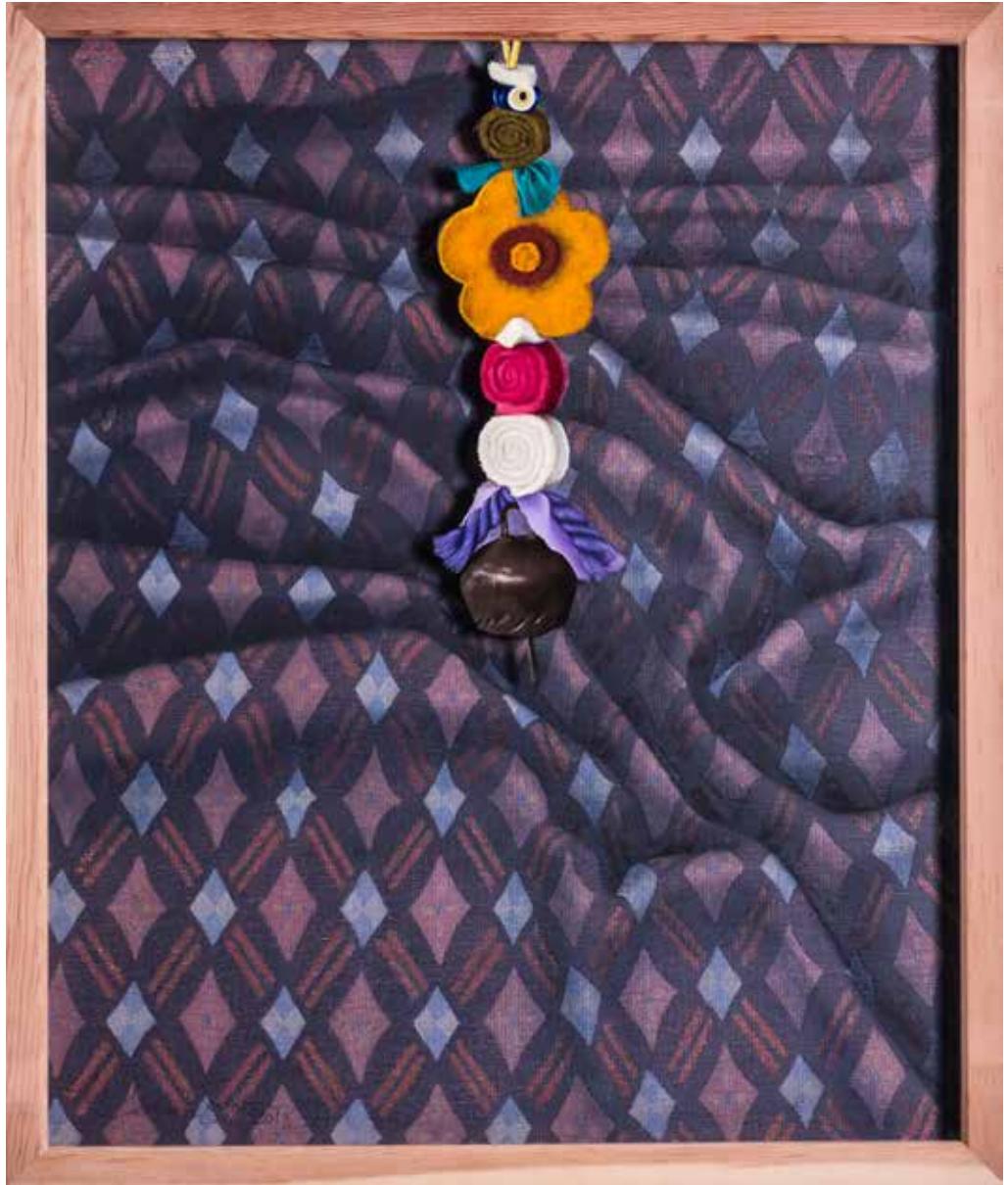
Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

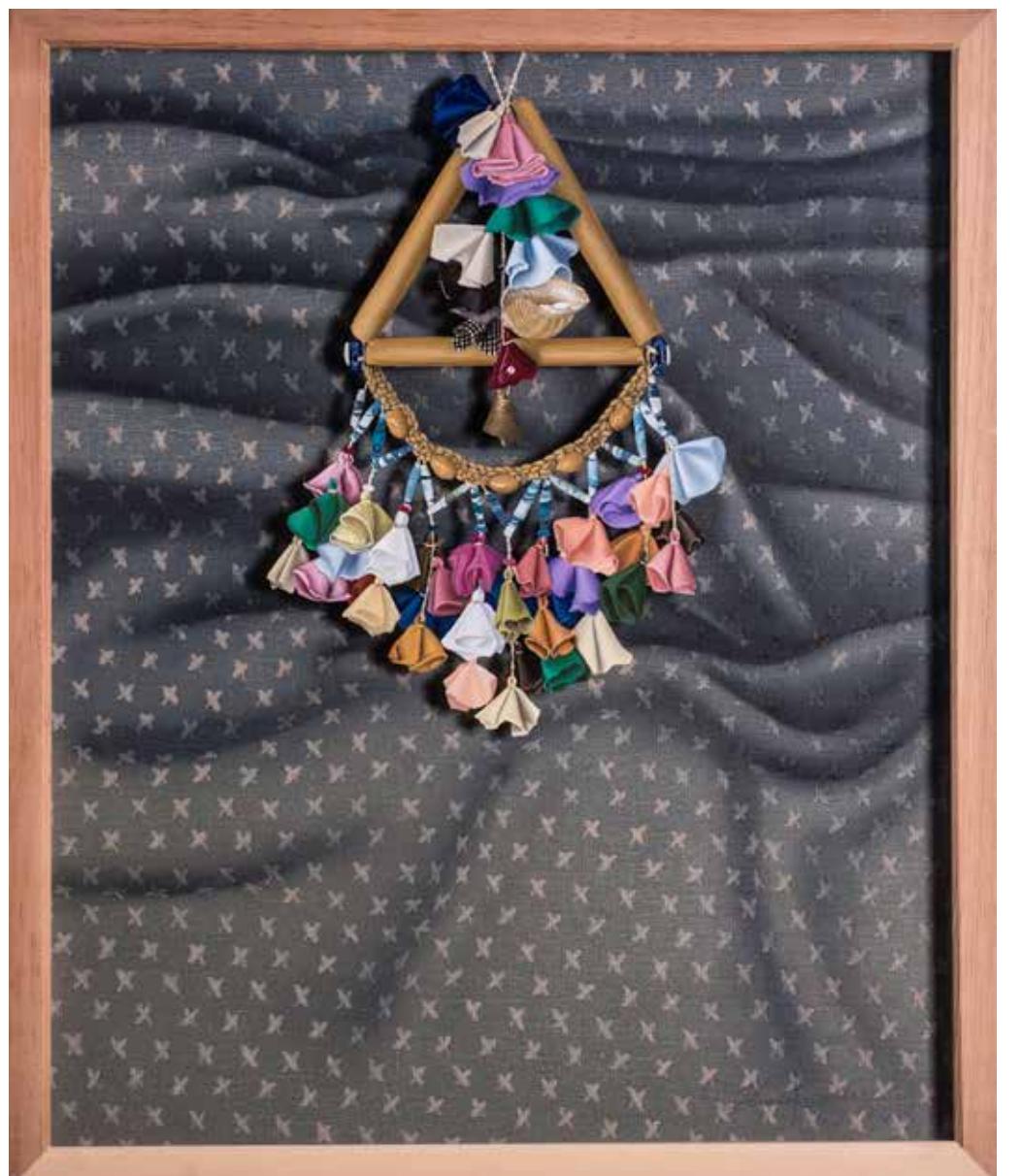
Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

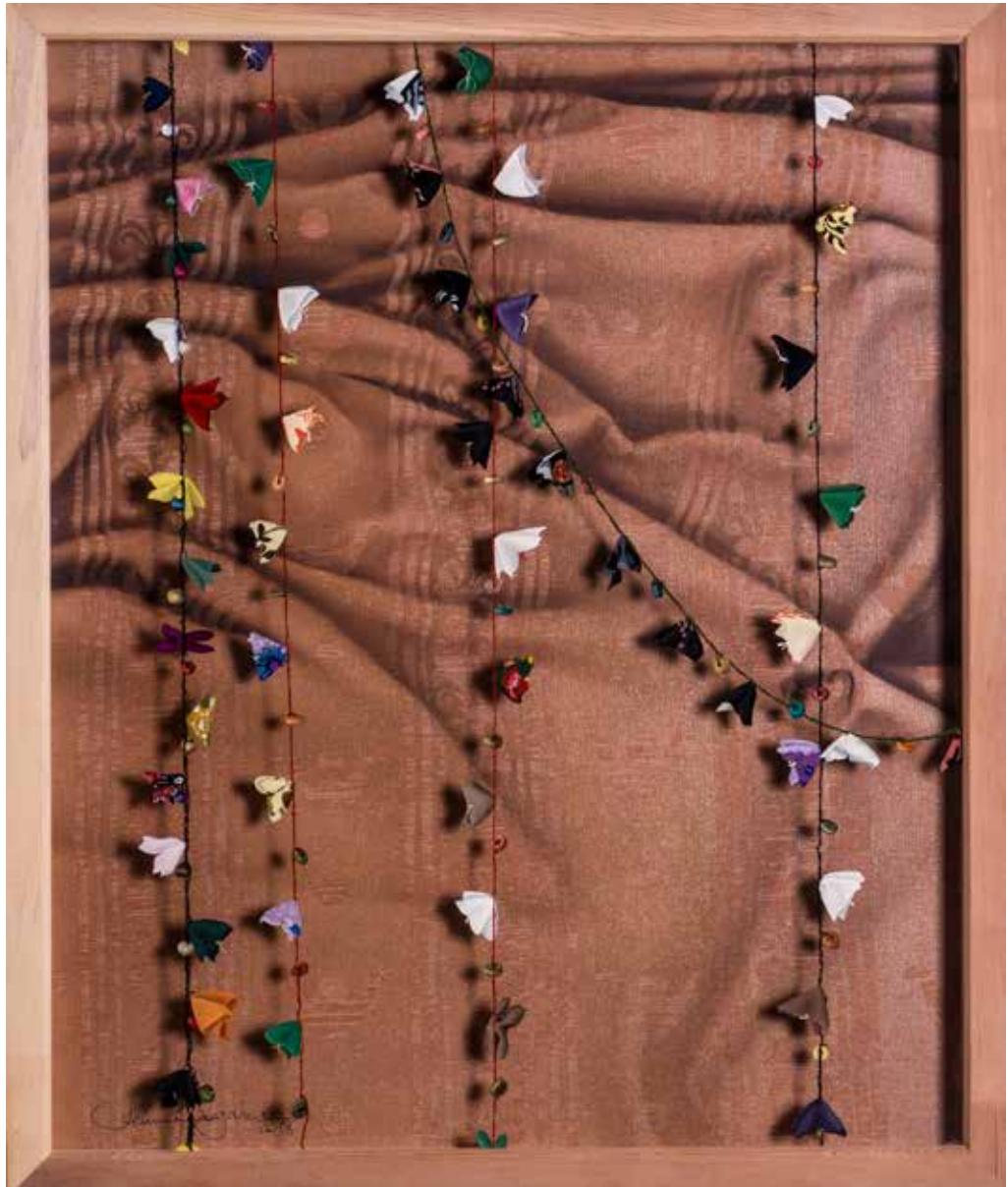

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

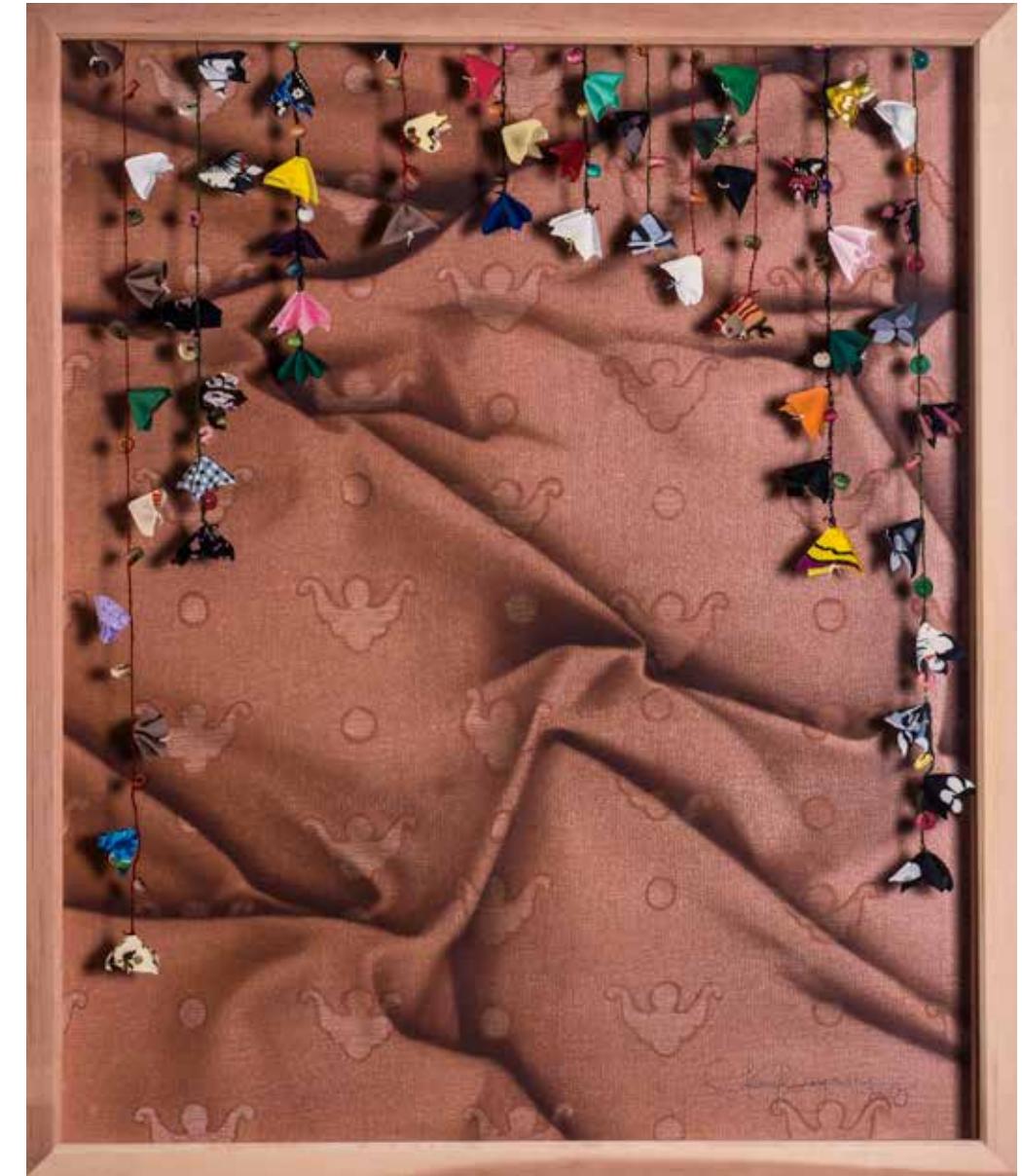

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

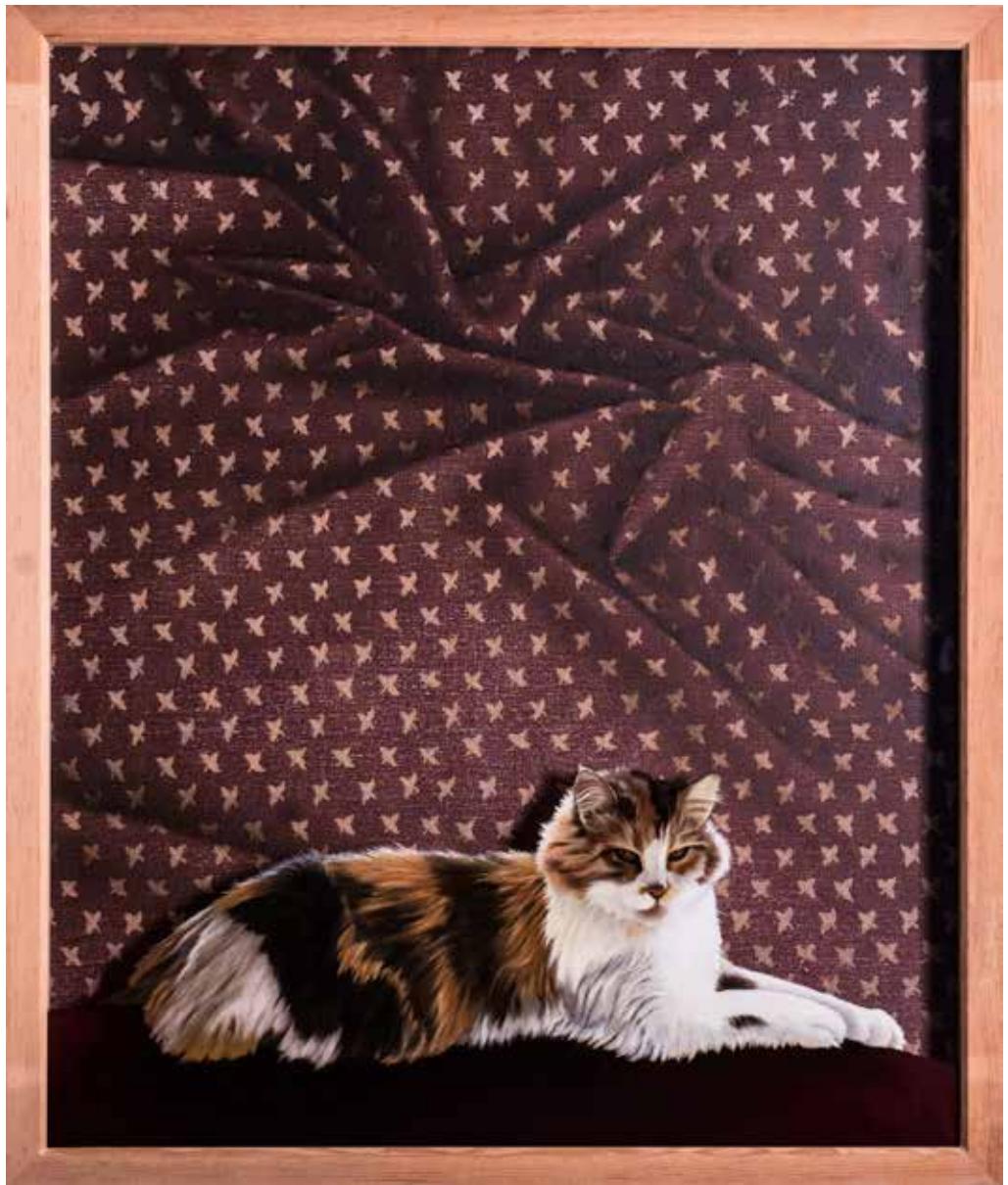

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

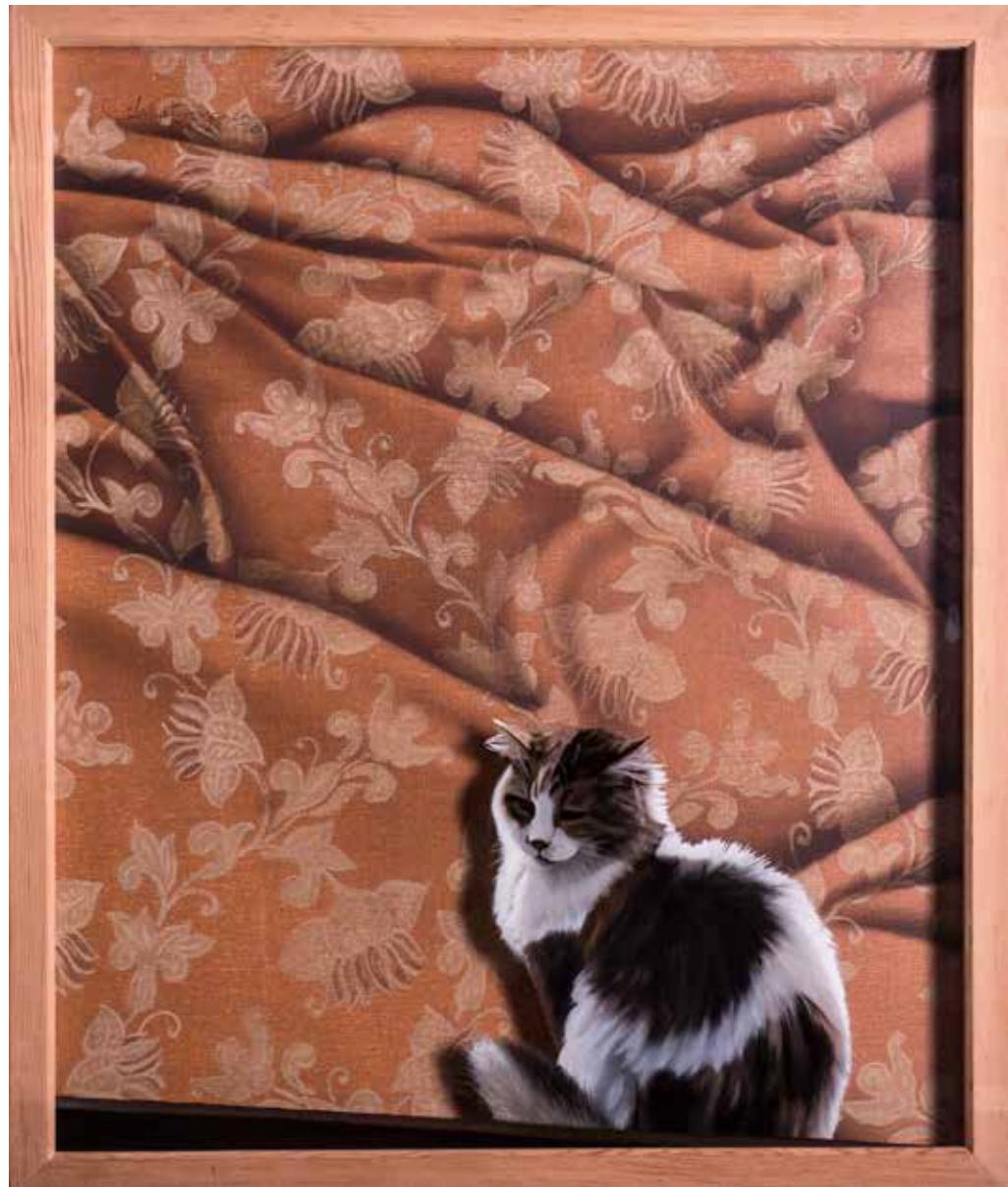
Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval Üzeri Yağlı Boya - Cam Üzeri Yağlı Boya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval üzeri yağlıboya - Cam üzeri yağlıboya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval üzeri yağlıboya - Cam üzeri yağlıboya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval üzeri yağlıboya - Cam üzeri yağlıboya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval üzeri yağlıboya - Cam üzeri yağlıboya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval üzeri yağlıboya - Cam üzeri yağlıboya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Tuval üzeri yağlıboya - Cam üzeri yağlıboya / Oil on canvas - Oil on glass, 60x50 cm, 2016-2018

Born in Mengen, Bolu in 1954. Completed the Bolu Elementary Teachers school. Completed Ataturk Teaching Institute in 1974. In 1992, completed her Graduate degree at the Training Faculty of G.Ü.M. Settled in Datça in 2002. Continues to work in her studio in Datça presently.

AWARDS | 1990 DYO Art Competition (Honorable Mention), 1990 National Original Printmaking Competition (Honorable Mention), 1991 National Original Printmaking Competition (Honorable Mention), 1993 State Original Printmaking Competition (Second Place), 1996 State Original Printmaking Competition (Achievement Award), 1997 İş Bankası Original Printmaking Competition (Grand Prize).

PERSONAL EXHIBITIONS | 1983 Sabancı Cultural Center, Adana. 1984 National Fine Arts Gallery, Mersin. 1986 Yapı Kredi Art Gallery, Mersin. 1987 National Fine Arts Gallery, Konya. 1989 Yapı Kredi Art Gallery Mersin. 1990 Metropol Art Gallery, Mersin. 1992 Armoni Art Gallery, Ankara. 1992 Aurec-St. Etienne Chateau Des Moines Sacristains, France. 1993 Kibele Art Gallery, İzmir. 1994 Teoman Ünusan Art Gallery, Mersin. 1996 Armoni Art Gallery, İstanbul. 1997 Armoni Art Gallery, Ankara. 1998 Chamber of Architects Art Gallery, Antalya. 1999 Art-Home Gallery, Mersin. 1999 Tourlaville-Cherbourg, France. 1999 Armoni Art Gallery, Ankara. 2001 Karsu Textile Art Gallery, İstanbul. 2002 Halkbank Art Gallery, Ankara. 2002 Altamira Art Gallery, Mersin. 2004 Armoni Art Gallery, Ankara. 2004 Pitura Art Gallery, Mersin. 2005 Orkun-Ozan Art Gallery, Antalya. 2005 Yaşar Educational and Cultural Foundation Art Gallery, İzmir. 2006 Armoni Art Gallery, Ankara. 2008 Bilkent Art Gallery, Ankara. 2009 IMOCA, İstanbul Museum of Graphic Arts, İstanbul. 2010 Modern Graphic Arts Museum, İstanbul. 2011 Acropol Art Gallery, Alanya. 2012 Çankaya Modern Art Cultural Center, Ankara. 2012 Ortaköy Afife Jale Cultural Center, İstanbul.

VARIOUS GROUP EXHIBITIONS | 1989 DYO Competitive Group Painting Exhibition Ankara. 1991 National Printmaking Competitive Exhibition, Ankara. 1997 Turkish Printmaking Artists Exhibition, Bonn/Germany. 1998 75th Year Plastic Arts Exhibition, İstanbul/Ankara/İzmir. 1999 "I Want My Museum" Group Art Exhibition, İstanbul. 2000 "Dünden Bugüne/From Yesterday to Today" Printmaking Exhibition, İstanbul. 2001 PSD Group Art Exhibition, İstanbul/Ankara. 2012 Anadolu University "Türkiye'de Baskiresime Bakmak/Looking at Printmaking in Turkey" Group Art Exhibition, Eskişehir/İstanbul.

1954 Bolu, Mengen'de doğdu. 1971 Bolu İlköğretim okulunu bitirdi. 1974 İstanbul Ataturk Eğitim Enstitüsü'sünü bitirdi. 1992 G.Ü.M. Eğitim Fakülte'sinde Yüksek Lisansını tamamladı. 2002 Datça'ya yerleşti. Halen Datça'daki atölyesinde çalışmalarını sürdürmektedir

ÖDÜLLER | 1990 DYO Resim yarışması (Mansiyon), 1990 Devlet Özgünbası Yarışması (Mansiyon), 1991 Devlet Özgünbası Yarışması (Mansiyon), 1993 Devlet Özgünbası Yarışması (İkincilik Ödülü), 1996 Devlet Özgünbası Yarışması (Başarı Ödülü), 1997 İş Bankası Özgünbası Yarışması (Büyük Ödül).

KİŞİSEL SERGİLER | 1983 Sabancı Kültür Merkezi, Adana. 1984 Devlet G.S. Galerisi, Mersin. 1986 Yapı Kredi Sanat Galerisi, Mersin. 1987 Devlet G.S. Galerisi, Konya. 1989 Yapı Kredi Sanat Galerisi Mersin. 1990 Metropol Sanat Galerisi, Mersin. 1992 Armoni Sanat Galerisi, Ankara. 1992 Aurec-St. Etienne Chateau Des Moines Sacristains, Fransa. 1993 Kibele Sanat Galerisi, İzmir. 1994 Teoman Ünusan Sanat Galerisi, Mersin. 1996 Armoni Sanat Galerisi, İstanbul. 1997 Armoni Sanat Galerisi, Ankara. 1998 Mimarlar Odası Sanat Galerisi, Antalya. 1999 Art-Home Galeri, Mersin. 1999 Tourlaville- Cherbourg, Fransa. 1999 Armoni Sanat Galerisi, Ankara. 2001 Karsu Tekstil Sanat Galerisi, İstanbul. 2002 Halkbank Sanat Galerisi, Ankara. 2002 Altamira Sanat Galerisi, Mersin. 2004 Armoni Sanat Galerisi, Ankara. 2004 Pitura Sanat Galerisi, Mersin. 2005 Orkun-Ozan Sanat Galerisi, Antalya. 2005 Yaşar Eğitim Ve Kültür Vakfı Sanat Galerisi, İzmir. 2006 Armoni Sanat Galerisi, Ankara. 2008 Bilkent Sanat Galerisi, Ankara. 2009 IMOCA, İstanbul Grafik Sanatlar Müzesi, İstanbul. 2010 Modern Grafik Sanatlar Müzesi, İstanbul. 2011 Acropol Sanat Galerisi, Alanya. 2012 Çankaya Çağdaş Sanat Kültür Merkezi, Ankara. 2012 Ortaköy Afife Jale Kültür Merkezi, İstanbul.

BAZİ KARMA SERGİLER | 1989 DYO Yarışmalı Karma Resim Sergisi, Ankara. 1991 Devlet Baskiresim Yarışmalı Sergisi, Ankara. 1997 Türk Baskiresim Sanatçıları Sergisi, Bonn/Almanya. 1998 75. Yıl Plastik Sanatlar Sergisi, İstanbul/Ankara/İzmir. 1999 "Müzemi İstiyorum" Karma Resim Sergisi, İstanbul. 2000 "Dünden Bugüne" Baskiresim Sergisi, İstanbul. 2001 PSD Karma Resim Sergisi, İstanbul/Ankara. 2012 Anadolu Üniversitesi "Türkiye'de Baskiresime Bakmak" Karma Resim Sergisi, Eskişehir/İstanbul.

